

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114226336
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5114226336.5

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: FV BREZNO 3 s.r.o., so sídlom Lazovná 53, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45 597 421, zastúpeného zástupcom advokátska kancelária slivka & lečková, s.r.o., so sídlom Turčianska 16, 821 09 Bratislava, IČO: 35 913 754, proti žalovanému: Stredoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO: 36 442 151, zastúpenému zástupcom Advocatur Gémeš, Filipová & Partner AG, so sídlom Städtle 17, 9490 Vaduz, Lichtenštajnské kniežatstvo, právna forma: akciová spoločnosť, číslo zápisu: FL-0002.539.075-9, konajúca zahraničnou osobou na území SR organizačnou zložkou BOOM & SMART Slovakia, so sídlom Dolná 370/6A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 53 096 428 - organizačná zložka zahraničnej právnickej osoby, v konaní o zaplatenie sumy 1.738,49 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/173/2014-423 zo dňa 8. decembra 2017 vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.738,49 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.738,49 Eur od 11.11.2014 až do zaplatenia, v spojení so závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania a o späťvzatie žaloby žalobcom, takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby žalobcom, rozsudok Okresného súdu Žilina 19Cb/173/2014-423 zo dňa 8. decembra 2017 vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.738,49 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.738,49 Eur od 11.11.2014 až do zaplatenia z r u š u j e a konanie o zaplatenie 1.738,49 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.738,49 Eur od 11.11.2014 až do zaplatenia z a s t a v u j e .

Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na plnú náhradu trov súdneho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou na okresný súd dňa 06.08.2014 voči označenému žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.738,49 Eur s príslušenstvom na tom základe, že žalobca je výrobcom elektriny a prevádzkovateľom zariadenia na výrobu elektriny zo slnečnej energie s inštalovaným výkonom 990 kW, ktoré sa nachádza v k.ú. J., pričom žalovaný fakturoval žalobcovi odplatu za prístup do distribučnej sústavy výrobcom elektriny pripojeným do distribučnej sústavy žalovaného, a to napriek tomu, že žalobca s ním nemá uzavretú zmluvu o prístupe. Platby bez platne uzatvorenej zmluvy podľa žalobcu sú s poukazom na nález ÚS SR protiústavné, a tak došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného na úkor žalobcu.

2. Okresný súd rozsudkom č.k. 19Cb/173/2014-423 zo dňa 08. decembra 2017, a to v poradí prvým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.738,49 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.738,49 Eur od 11.11.2014 až do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V poradí druhým výrokom žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.738,49 Eur od 22.04.2014 do 10.11.2014 zamietol. Samostatným výrokom žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu

100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

3. O odvolaní žalovaného Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 13Cob/37/2018-507 zo dňa 19. septembra 2018 rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/173/2014-423 zo dňa 8. decembra 2017 v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.738,49 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.738,49 Eur od 11.11.2014 až do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku v spojení s výrokom, podľa ktorého žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, potvrdil a rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

4. Vo vyvolanom dovolacom konaní, podaním dovolania žalovaného, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 5Obdo/27/2019-727 zo dňa 30. apríla 2019 výrokom I. dovolanie žalovaného odmietol a podľa výroku II. rozhodol, že žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

5. Na základe ústavných sťažností žalovaného (sťažovateľa) Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom III. ÚS 257/2020-256 zo dňa 14. decembra 2021 rozhodol o.i. tak, že rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/37/2018-507 zo dňa 19. septembra 2018 zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

6. Na to žalovaný podaním zo dňa 24.01.2022 navrhol rozsudok okresného súdu č.k. 19Cb/173/2014-423 zo dňa 8. decembra 2017 v prvom výroku zmeniť tak, že žaloba bude zamietnutá a v treťom výroku zmeniť tak, že žalovanému bude priznaná náhrada trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

7. Postupom krajského súdu, a to podaním zo dňa 02.02.2022, bolo podanie žalovaného doručené žalobcovi s možnosťou sa k nemu v lehote 15 dní vyjadriť.

8. Následne žalobca podaním zo dňa 04.02.2022 označenom „SPÄŤVZATIE NÁVRHU NA ZAČATIE KONANIA“, uviedol, že v súlade s ust. § 144 CSP berie svoju žalobu v celom rozsahu späť a žiada súd, aby bolo konanie v zmysle ust. § 145 ods. 1 CSP zastavené a rozhodnuté o vrátení súdneho poplatku.

9. Na výzvu krajského súdu zo dňa 08.02.2022 (č.l. 783 spisu) žalovaný v podaní zo dňa 11.02.2022 oznámil, že súhlasí so späťvzatím žaloby a navrhol pripustiť späťvzatie žaloby, zrušiť rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 19Cb/173/2014 zo dňa 8. decembra 2017 v prvom a treťom výroku, konanie zastaviť a žalovanému priznať náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

10. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania pripustil späťvzatie žaloby žalobcu, rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.738,49 Eur spolu s úrokmi z omeškania zrušil a konanie o zaplatenie 1.738,49 Eur s úrokmi z omeškania zastavil. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

11. Podľa ust. § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

12. Podľa ust. § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

13. Na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení krajský súd skúmal, či sú splnené zákonné podmienky, vo väzbe na dispozíciu žalobcu, a to späťvzatie žaloby. Bolo zistené, že okresný súd rozhodol rozsudkom č.k. 19Cb/173/2014-423 zo dňa 8. decembra 2017. Proti tomuto rozsudku okresného súdu, a to výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.738,49 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.738,49 Eur od 11.11.2014 až do zaplatenia, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku v spojení s výrokom, podľa ktorého žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný prostredníctvom zástupcu. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom

č.k. 13Cob/37/2018-507 zo dňa 19. septembra 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.09.2018. Predmetný rozsudok krajského súdu bol zrušený Nálezom Ústavného súdu SR III. ÚS 257/2020-256 zo dňa 14. decembra 2021. Následne žalobca podaním zo dňa 04.02.2022 oznámil, že svoju žalobu berie späť a navrhol konanie zastaviť a rozhodnúť o vrátení súdneho poplatku. K späťvzatiu žaloby žalobcom došlo po rozhodnutí súdom prvej inštancie, avšak v čase, keď jeho rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť z titulu podaného odvolania žalovaným. K späťvzatiu žaloby žalobcom sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 11.02.2022, v ktorom uviedol, že súhlasí so späťvzatím žaloby. Krajský súd vzhľadom k uvedenému mal splnené zákonné podmienky podľa ust. § 370 ods. 1, 2 CSP, a preto rozhodol o pripustení späťvzatia žaloby žalobcom, rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/173/2014-423 zo dňa 8. decembra 2017 vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.738,49 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.738,49 Eur od 11.11.2014 zrušil a konanie o zaplatenie 1.738,49 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.738,49 Eur od 11.11.2014 až do zaplatenia zastavil.

14. O nároku na náhradu trov súdneho konania (prvoinštančného a odvolacieho konania) vyvolaným dispozíciou žalobcu so žalobou podľa § 370 ods. 1 a 2 CSP bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k obsahu späťvzatia žaloby žalobcom bolo potrebné konštatovať, že žalobca z procesného hľadiska zavinil, že konanie muselo byť zastavené (primerane judikát Rc 49/1993 - uznesenie NS SR sp. zn. 2Obo/183/1992 zo dňa 27. októbra 1992, podľa ktorého právnej vety „...ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania“). Krajský súd preto o nároku na náhradu trov súdneho konania rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov súdneho konania.

15. O žiadosti žalobcu o vrátenie súdneho poplatku podľa ust. § 11 ods. 3 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb., s poukazom na ust. § 12 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov rozhodne súd prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.